

G. K. Chesterton

Ohromné maličkosti

Kdysi žili dva chlapečkové, kteří trávili většinu času v zahradě před domem, protože jejich vila byla velice vzorná. Zahrada byla velká asi jako jídelní stůl a skládala se ze čtyř šterkem vysypaných pruhů, ze čtvercového trávníku se záhadnými kusy korku uprostřed [a] [L] z jednoho záhonu červených sedmikrásek. Když si jednou dopoledne hráli v tomto romantickém prostředí, jakýsi kolemjdoucí, pravděpodobně roznašeč mléka, se naklonil přes plot a dal se s nimi do filozofické rozmluvy. Hoši, kterým budeme říkat Pavel a Petr, se velice živě zajímali o jeho postřehy. Protože ten roznašeč mléka – a to snad ani nemusím říkat – byla víla, která konala dobro v tomto přestrojení a jako obvykle slibovala, že jim splní všechno, co si budou přát. Pavel přijal nabídku zcela věcně a stručně a vysvětlil, že si už dávno přál být obrem, aby mohl kráčet přes světadíly a oceány [při] dopolední procházce navštívit Niagarské vodopády a Himálaj [i]. Roznašeč mléka vytáhl z náprsní tašky kouzelnou hůlku, spěšně a jen tak letmo jí mávl [a] [L] v tu chvíli se ta vzorná vila se zahradou podobala malému domu pro panenku, který stál u Pavlových nohou. S hlavou nad mraky [p] se šel tedy Pavel podívat na Niagaru a na Himálaj. Ale když přišel k Himálaji, zjistil, že je docela malý a že vypadá hloupě jako ta kor-

L R

O místo
nutno
ověřit
v předloze

V,

⊥.

[a] [L]

9.3

Ta

ková skalka uprostřed jejich trávníku. A když našel Niagarské vodopády nebyly o nic větší než proudy vody, co teče kohoutku v koupelně.

V, J, R

Ale všechno bylo malé a tak si neobyčejně ~~kně~~ lehl přes čtyři nebo pět ~~ne~~ přeril a usnul. Naneštěstí se jeho hlava octla zrovna před chatou intelektuálního zálesáka, který právě v té chvíli vyšel ven v jedné ruce sekyru a v druhé knihu ~~novotomické filosofie~~. Podíval se na tu knihu, pak na obra a pak zase na knihu, a v té knize stálo: Lze říci, že zlo pýchy znamená být nejměrný světu. A tak zálesák knihu sklapl, vzal sekeru a asi tak týden a osm hodin sekal obrovi hlavu, až mu ji uťal. A tím to skončilo. To byl smutný a zároveň poučný příběh Pavlův. Pavel kupodivu vyslovil zcela opačnou žádost. Řekl že si už dávno přál být trpaslíkem na půl palce; a samozřejmě se jím hned stal. Po této proměně se octl uprostřed rozlehlé pláňe porostlé vysokou džunglí, z níž tu a tam čněly podlé stromů a neskutečných tvarů se skalami tak vysokými a strmými, že to vypadalo jako nějaký úkaz na konci světa. A v dálce na ztrácejícím se obzoru viděl obrys dalšího lesa, který byl vyšší a ještě záhadnější a temně rudý jako by planul věčným ohněm. Vydal se tedy za dobrodružstvím po té barevné pláni a nedošel dosud na její konec. To je Petrův a Pavlův příběh, který se vyznačuje všemi přednostmi moderní pohádky včetně té, že se naprosto nehodí pro děti; a také jsem ho nevyprávěl

V, - jiné
Hznuděn
U jeho Tra
#, ± S

novotomistické filosofie.

V, 11
9ú U

(oprava rukou zkontrolovat v předložce)
TP
Fí Jy
biv py

L
L Petr #,
J O Y
H. Y
opravu rukou zkontrolovat
L E
zde asi něco vypadlo kontrolu

#,
Ly
Y

zrušit odstavec

Kvůli dětem, nýbrž pro jeho hloupku a podnětnost. Má být ~~kn~~
~~satně~~ jakousi polehčující okolností a omluvou za následující stránky.
 Petr a ~~Peval~~ představují dva vlivy základní na současnou evropskou
 literaturu; a budiž mi dovoleno, abych vyjádřil, komu straním, tou
 nejvhodnější formou; i když to dokážu jak říkají malé holčičky, jen
 povídáním pohádky.

1,2,3

I k
 Pb J m
 Hvlastně
 Pavel
 b h
 -ashou

středníky
 nutno
 zkontrolovat
 v předložce,
 využít
 není stan-
 dardní, ale
 je možné

V, I, h
 nutno
 kontrolovat
 v předložce

Jistě nemusím zdůrazňovat, že tím trpaslíkem jsem já sám. Je-
 dinou omluvou pro změť je to, že ukazuje, čeho lze dosáhnout, když
 na obyčejný svět použijeme posvátných brýlí nadsázky. Jiná literární
 teorie, kterou v Anglii předstevuje Rudyard Kipling, hlásá, že my mo-
 derní lidé musíme získat původní nadšení tím, že se rozlezeme do ce-
 lého světa, zvykneme si na cestování a různé zeměpisné zvláštnosti a
 že budeme doma všude, tj., že nebudeme doma nikde.

Tim
 Fmí
 -em
 I hu

Předpokládejme, že dívat se na člověka ve fraku jestličující; a
 že přitom platí obě zmíněné metody. Kiplingova škola nám poručuje
 abychom se vydali do Střední Afriky a našli tam muže bez fraku. Škola
 k níž patřím já radí dívat se tak dlouho dokud v tom fraku nevidíme
 člověka. Budeme-li ho pozorovat vytrvale, možná že si ten frak kvůli
 nám nakonec sundá; a to je mnohem větší kompliment než kdyby
 smeknul klobouk. Jinými slovy tím, že faktům kolem sebe věnujeme
 pronikavou pozornost donutíme je, aby se změnily v dobrodružství,
 aby se vzdaly svého obvyklého významu a plnily svůj tajemný úkol.

V, h

kontrola
 Hna'm
 doporučuje
 I i LA
 I.
 Spojovník,
 ne pomlka
 #,

V, Ta
 Fa La

Cílem Kiplingovské literatury (ukázat je) kolik pozoruhodných věcí může

člověk spát, je aktivní a rázuje-li z kontrimentu na kontinent jako ten obr v pohádce. Naproti tomu snahou mé školy je odhalit, ko-

lik pozoruhodných věcí docela obyčejný lenoch, pokud donutí jen k jediné činnosti dívat se. Proto jsem vybral nejlínější osobu kterou znám (totiž sebe); a začal jsem psát úplně nesystématicky postřehy o

zajímavých věcech, na něž jsem náhodou narazil, když jsem chodil velmi volným krokem po velmi omezeném prostoru. Řekne-li někdo,

že jsou to samé hlouposti, které jsem zveličil, upřímně mu poděkuju neboť pochopil, oč mi jde. Řekne-li někdo, že dělám z komárů velblouda a z krtinců hory, pyšně přiznám, že tomu tak je. Neboť si dovedu představit úspěšnější a produktivnější výroby, než dělat zrovna

tohle. A dovolil ne právě nevýznamného něco dodat, že totiž krtince jsou hory; jenže se člověk musí strát trpaslíkem jako Pavet aby to jevil. Mám své pochybnosti o skutečných hodnotách tohoto horolezectví, kdy se člověk snaží dostat na vrchol všeho a všechno přehlízet. Nejslavnější z alpských vůdců byl ďábel, když vzal Ježíše na vysokou hoř-

stanul vysoko nebyla radost z velikosti, nýbrž z toho, že viděl malost, protože všichni lidé tam dole vypadali jako hmyz. Teprve z údolí vypadají věci velké; z roviny se zdají vysoké; a já jsem dítě z roviny nestojím o toho slavného alpského vůdce. Pozdvihuji svých očí

Lh N
V,
A kontinentu
Jm

Ně
zde něco
vypadlo,
viz předšlá
V,
Tch

Tmn #
Tch
Pred
Lu

H Petr,
95

Y
L
Y

Zde mu třeba
kontinentu něco
vypadlo.

± i
N je-li 95

L se donutí
Y L (poměrka) Y

± ma
Y

Y

Tr
V, Fa

L

Vzde něco
vypadlo -
kontrola

k horám, odkudž mi přišla pomoc; ale nebudu tam zvedat svou kostru
pokud nezbytně nutné. Všecko záleží na psychologickém přístupu; a
v této chvíli je můj přístup docela pohodlný: Zůstanu klidně na svém
místě a zázraky a dobrodružství si na ~~lůžku~~ budou sedat jako mouchy.
A je jich hodně, za to vám ručím. svět nikdy nezajde na nedostatek
divů; Pouze na nedostatek údivu.

kontrola

umě
(nebo mne
- kontrola)
p m
J R

Komentář ke korektuře:

Když čte redaktor korekturu sazby, musí mít k ruce její předlohu (zde jde o reedici, tedy předlohou bude knižní text (nebo jeho kopie), z něhož se sázelo, jinde to bude třeba rukopis). Je nutné kontrolovat, zda nedošlo k přepisu, něco nevypadlo apod. V případě, jako byl tento náš příkladový – opisovalo se pravděpodobně z knihy –, může vzniknout celá řada omylů a redaktor je musí najít. Při korektuře jste si jistě všimli, že zdaleka ne vždy je jasné, jak máme chybu opravit (interpunkce, odstavce atd.), pravopisný klíč nám nestačí – a to by náhled do předlohy vyřešil.

Některá místa lze samozřejmě vyřešit různými způsoby, užít různé značky (např. někdy jsem vyměnila celé slovo, ale šlo by třeba jen přehodit písmenka apod.), vybíráme ten způsob, který nám připadá pro sazeče srozumitelnější, u nějž předpokládáme, že méně hrozí vznik nové chyby při opravě.

Pozor! Tento „klíč“ ke korektuře odráží stav, v jakém byste korekturu odevzdávali ke „studijní“ kontrole (třeba u zkoušky z korigování), kdybyste předlohu neměli (jako ji nyní nemáte). Jsou v ní proto navíc poznámky na místech, kde byste skutečně nemohli věc bez nahlédnutí do předlohy vyřešit (měli byste se samozřejmě dívat do předlohy i jinde, ale minimálně na zvýrazněných místech bych komentář jako ten, kdo by korekturu po někom kontroloval, očekávala určitě). Kdybyste korekturu odevzdávali v praxi, tedy sazeči, ne učiteli, samozřejmě by tam komentáře jako „zde překontrolovat“ nebyly – museli byste nejprve sporná místa s předlohou před očima vyřešit a sazeči odevzdat hotový text!

Omlouvám se za technickou kvalitu „klíče“ (jinou mi stávající podmínky neumožňují) – a doufám, že mě omluvíte i v případě, pokud jsem nějaký překlep přehlédla.

L. N.